

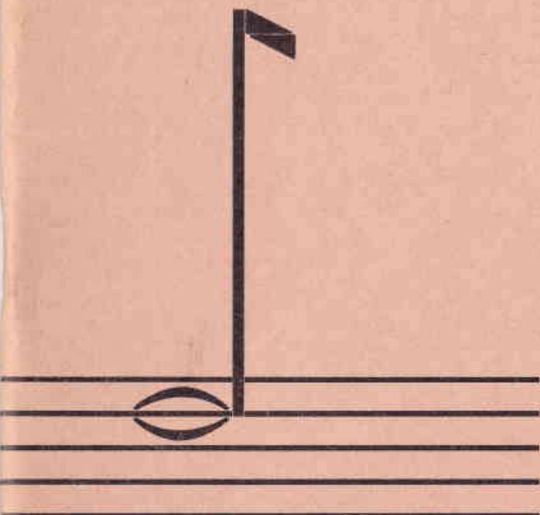
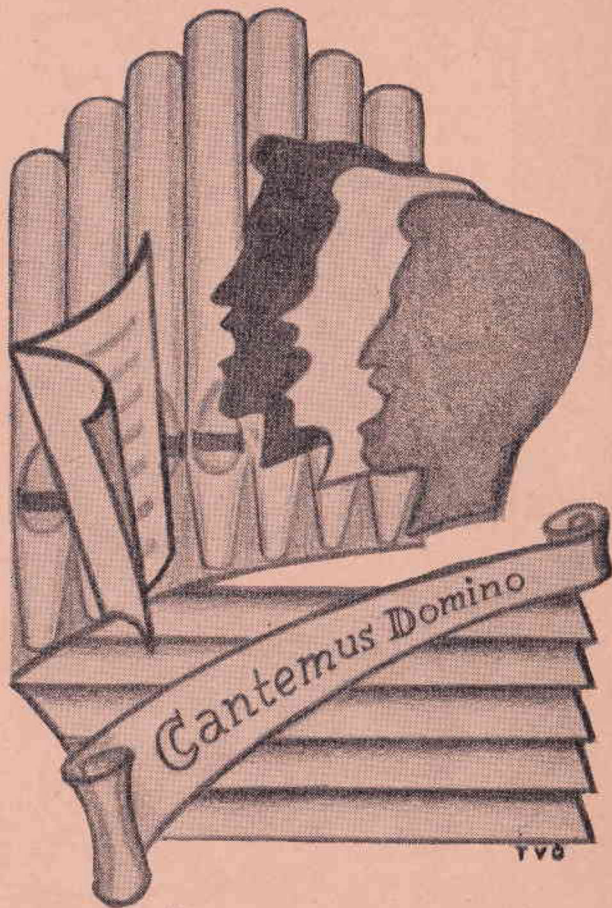
2-4

Archief.

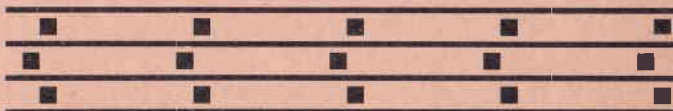
9

KONTAKTBLAD ZANGKOOR

President: Zeereerw. Heer P. v. Mullekom
Directeur: Joop Felix

H. HARTPAROCHIE TE BOXTEL

r.k. volksmuziekschool - boxtel

ZANGKLASSEN: HET FUNDAMENT VAN CANTASONA
CANTASONA: HET FUNDAMENT VAN HET KOOR
HET KOOR: PIJLER DER HOOGMISDIENSTEN K.R.O.

De Boxtelse Volksmuziekschool heeft ook u zeker iets te bieden

Informaties: J. B. FELIX, musicus - Ons Doelstraat 24 - Telefoon (04106) 31 45

Het beste adres voor:

TELEVISIE
RADIO
BANDRECORDERS
PLATENSPELERS
STOFZUIGERS
WASMACHINES
CENTRIFUGES

A. ADELAARS

Breukelsestraat 4

→ SPECIALITEIT IN VERLICHTINGSARTIKELEN

Voor uw
TIMMER-, HOBBIE- en
KNUTSELWERK

N. BOONS

naar

Kapelweg 32 - Boxtel - telefoon 2334

KOOPT HET BIJ

SPIERINGS

DAN BENT U BETER AF

De textielzaak van Selissen!

BAANDERHERENWEG 77 - BOXTEL

-1-

2e jrg. no. 4

Kontaktblad van het Zangkoor der
H. Hartparochie Boxtel

Redactie: W. Sep - H.v. Liempt

T.v. Uden - L. Bloom

Fin. Adv. C. de Brouwer

Secretariaat: W. Sep Vendelstraat 2

Van de redactie.....

Het verheugt ons U op de feestdag van onze patroonheilige een wel zeer uitvoerige aflevering van ons koorblad te kunnen overhandigen.

Het moet ons echter van het hart, dat er ook nu teveel door de redactie geschreven is.....

In deze aflevering besteden we o.a. aandacht aan de heren C. de Brouwer en H. v.d. Laar, die met ingang van 22 november a.s. hun bestuursfunctie zullen neerleggen. We meenden n.a.v. dit feit onze waardering te moeten uiten voor hun werk gedurende vele jaren. We hebben dit gedaan door het plaatsen van twee korte levenslopen.

We hebben echter ook nog een jubilaris in de persoon van de heer de Rooij, die nu 12½ jaar vice-voorzitter van ons koor is. In verband met de komende feestelijkheden van de heer de Rooij zullen wij in onze volgende uitgave hier nader op ingaan.

Rest ons nog U allen veel genoeg toe te wensen bij het "doorworstelen" van deze "woordenlawine"

De Redactie.

Beste vrienden,

We leven in een dynamische tijd. Veel verandert wat drie jaren terug nog ondenkbaar was. Paus Johannes heeft met het Concilie heel wat aan het schuiven gebracht. Wij geloven, dat de H. Geest bezig is met de Kerk en dat er zeker iets goeds uit zal voortkomen. We mogen ons niet inkapselen en alles bij het oude laten. We moeten ook niet onrustig worden en alles maar opruimen. Met name geldt dit voor de liturgie. De Hoogmis blijft ongeveer als voorheen. Wel moeten we de gelovigen meer in de eredienst betrekken. Dit gebeurt al in de Volkszangmissen, hoewel ook daar misschien wat meer nederlands in kan verwerkt worden.

Blijven nog de zgn. "stille" missen. Ook deze moeten een meer feestelijk karakter krijgen, moeten een echte "viering" worden. We moeten proberen minstens 3 liederen in te voeren: een openingslied, een lied tussen Epistel en Evangelie, en een lied na de H. Communie. Dat zal niet ineens gaan, maar het moet ons ideaal zijn. Wellicht kunnen we in de Advent beginnen in de Mis van 8 uur. Uw hulp is daarbij onmisbaar. En bij al wat U al doet voor de kerkzang, hoop ik toch een beroep op Uw medewerking te mogen doen. En ik geloof ook wel, dat het bij ons in orde zal komen. Over een tijdje zullen wij ook op dit gebied iets te presteren hebben, waarvoor de KRO gaarne overkomt.

Beste vrienden, ik reken op Uw medewerking. Moge de goede God, voor Wie wij het uiteindelijk doen, U allen zegenen.

Uw Pastoor.

BIJ EEN AFSCHEID.

Twee vrienden van de "oude garde", twee werkers van het "eerste uur", gaan hun leidende functie in ons kerkkoor aan jongere krachten overdragen.

Voor allen breekt eenmaal de tijd aan om terug te treden en een meer bescheiden plaats te gaan innemen in het maatschappelijk- of verenigingsleven. Dit is goed, dit is ook nodig, wil men "bij de tijd blijven", zoals dat heet.

Niettemin vervult ons ieder afscheid steeds met enige weemoed; vooral wanneer het iemand betreft die een lange staat van dienst heeft en de hem toevertrouwde taak op een voortreffelijke wijze heeft vervuld. Vooral nu het hier onze volijverige oud-secretaris en huidige penningmeester betreft en onze bibliothecaris, meen ik dit nog eens uitdrukkelijk te mogen stellen. Beiden behoren immers tot de mede-oprichters van het huidige koor en maken ruim 20 jaren deel uit van het bestuur. Nog langer hebben zij als actief zanger hun stem laten klinken om de Heer lof te zingen.

Veel is in de loop dier jaren in het koor tot stand gekomen. De muzikale kerkzangladder is hoog bestegen en hun beider aandeel hierin is belangrijk geweest. Wij moeten hun verdiensten echter niet alleen afmeten naar de bereikte resultaten op zangtechnisch gebied, maar evenzeer en wellicht nog meer naar de hechte vriendschapsband, die er mede dankzij hun gemeenschapszin in ons koor tot stand is gekomen. Tekent het niet op treffende wijze de aard van onze oud-secretaris, dat hij zijn keurig verzorgd jaarverslag telken jare sluit met een vaderlijk woord aan zijn "vrienden-koorzangers."

Ik vind het een goede gedachte van de redactie om een korte levensloop van de beide heren de Brouwer en van de Laar in dit kontaktblad te vermelden, waaruit hun activiteit, voorzover deze onder woorden is te brengen, enigszins naar voren treedt. Het lijkt me daarom overbodig hierover verder uit te wijden.

Het is met grote erkentelijkheid, dat wij hun verdiensten memoreren en hun het rustend-lidmaatschap van het H. Hartkoor aanbieden, daarbij de hoop uitsprekend, dat zij nog meerdere jaren onze vereniging trouw zullen blijven, onze vergaderingen zullen bezoeken en onze reizen en andere gezellige bijeenkomsten mee zullen maken.

Cees en Harrie, namens alle leden, maar zeer bijzonder namens Uw naatsé medewerkers in het bestuur, onze hartelijke dank voor alles en moge Gods zegen Uw deel zijn, als loon voor de eer en hulde, die gij aan Hem als koorzanger hebt gebracht.

J.F. de Rooij
vice-voorzitter

HET ONTSTAAN EN DE BETEKENIS VAN DE CECILIA-VIERING.

Het feest van St. Cecilia, de patrones van de muziek, staat weer voor de deur. Dit jaarlijks terugkerend feest wordt nog altijd met veel enthousiasme en luister gevierd door musici, koorzangers en al

diegenen, die op enigerlei wijze muziek beoefenen. Dit is een aanleiding geweest om me te oriënteren over het ontstaan en de oorspronkelijke betekenis van dit feest, én om in het licht daarvan de zin van de huidige Cecilia-viering te beschouwen. Hiervoor moest ik ver in de geschiedenis teruggaan en hoewel er in de geschiedenis-literatuur vrijwel niets te vinden is, wat rechtstreeks betrekking heeft op het ontstaan van dit feest, meen ik toch tot een aannemelijke verklaring te kunnen komen.

Bij het onderzoek heb ik mij laten leiden door de volgende vragen: is de St. Cecilia-viering ontstaan uit het gildewezen tijdens de Middeleeuwen? (Dit n.a.v. het lied: "Gildebroeders maakt plezier.") Is er dus oorspronkelijk een muziekgilde geweest? Waren de Middeleeuwsche koorscholen en kerkkoren als gilden georganiseerd? Zijn er misschien andere feesten geweest, die van eenzelfde genre waren? Is de Cecilia-viering misschien naar analogie van dergelijke feesten ontstaan? Om tot een algemene conclusie te komen kan het wellicht nuttig zijn eerst deze vragen te beantwoorden.

Het lied "Gildebroeders maakt plezier" zou inderdaad aanleiding kunnen geven om te concluderen, dat de St. Cecilia-viering haar oorsprong vindt in het jaarfeest van de Muziekgilde. Zonder het historisch feit van de Muziekgilde - waarover zo dadelijk nog meer - te willen betwijfelen, stuiten we toch op de volgende moeilijkheden. Op de eerste plaats waren de gilden koopmansgilden of ambachtsgilden. Als er dus een Muziekgilde bestaan heeft, dan zal dat dus een ambachtsgilde zijn geweest. (Een Muziekgilde als koopmansgilde is wel uit te sluiten.) Op de tweede plaats kan men moeilijk veronderstellen en volhouden, dat de Middeleeuwse koorzanger het zingen tijdens de diensten als ambacht uitoefende. De opkomst van de gilden vindt vooral plaats op het eind van de Middeleeuwen, wanneer de invloed van de adel minder wordt door de

bloei van de steden, waardoor de burgerbevolking meer zeggenschap krijgt.

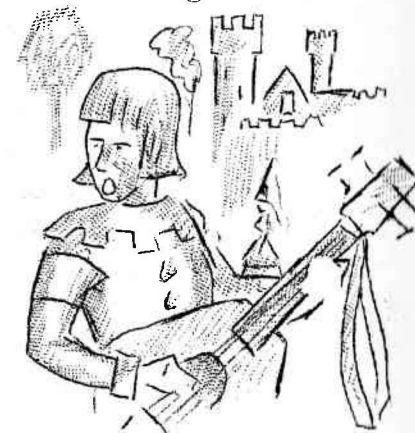
Genoemde moeilijkheden rechtvaardigen een onderzoek naar het ontstaan van de gilden en naar de wijze waarop er in de Middeleeuwen muziek werd beoefend. Werden hierboven reeds enkele oorzaken van de opkomst van de gilden op het eind van de Middeleeuwen aangetipt, voor het ontstaan moeten we nog verder in de geschiedenis terug. De bakermat van het gildewezen is.....feestvieren geweest. Reeds bij de Germanen organiseerden kooplui onder elkaar feesten. Op dergelijke feesten werd op de eerste plaats stevig gedronken en gedobbeld, maar tevens zal men zich vermaakt hebben met verhalen (zgn. gesproken of orale literatuur) en met muziek..... Het bijzondere van deze bijeenkomsten was, dat alleen kooplui aan deze feesten deelnamen. Daarnaast waren er natuurlijk diverse feesten van de Germanen zelf, maar die blijven hier buiten beschouwing. Wel zij hier nog opgemerkt, dat de manier van feestvieren van die kooplui hetzelfde was als die van de Germanen. Door dergelijke feesten te houden werd onder die kooplui een gevoel van saamhorigheid en collegialiteit ontwikkeld, hetgeen de basis is van de gilden.

Naar analogie van de koopmansgilden verenigden de ambachtslieden zich in de ambachtsgilden, verenigingen van mensen dus, die hetzelfde ambacht uitoefenden en wier ambacht alleen maar door één uitoefend mocht worden. In zekere zin kan men deze gilden vergelijken met de moderne vakverenigingen. Iedere gilde had haar eigen patroonheilige, wier jaarfeest met veel pracht en praal werd gevierd. Zo was bv. St.Lucas de patroonheilige van het schildersgilde. Zo'n jaarfeest begon dan met een H.Mis aan het gilde-altaar, waarna er een processie door de stad trok met voorop het gildebanier, waarop de

patroonheilige van dat gilde was afgebeeld. 's Avonds werd er flink feestgevierd, waarbij uiteraard muziek gemaakt werd.

In de Middeleeuwen werd er ijverig muziek beoefend. Muziek was een van de "zeven vrije kunsten", die op kloosterscholen, kathedraalscholen en kapittelscholen werden gedoceerd. Uiteraard was de liturgische muziek het belangrijkste, omdat de middeleeuwse mens theocentrisch was. De liturgische muziek stond dan ook cultureel op een hoger peil dan de niet-liturgische. Voornoemde scholen verzorgden de zang tijdens de diensten. Parochiekoren betrokken hun leden uit de stadsscholen. Stadsbesturen en pastoors deden alle moeite de koorzang zo goed mogelijk te verzorgen. De burgemeesters én de pastoors, als "oppergetijdemeesters", stelden getijdemeesters aan, die op hun beurt weer zangers aanstelden. Hoewel deze colleges van getijdemeesters en de koren geen gilden waren, staat het vast, dat de getijdemeesters bepaalde rechten hadden en zelfstandig over goederen mochten beschikken en dat de koren gedurende het jaar verschillende feesten hadden, die met bijzondere luister werden gevierd, o.a. het feest van St.Jan de Doper en St.Cecilia, de twee specifieke zangersfeesten.

De niet-liturgische zang werd beoefend in de vorm van volksliederen en kunstliederen. Het volk zong graag, maar daarnaast waren er vele beroepsmusici, die meestal aan hoven van koningen en vorsten waren verbonden. Zo was bv. het Bourgondische Hof het cultuurcentrum van die dagen. Troubadours, trouvères, en Minnezangers trokken van het

ene kasteel naar het andere om er feesten op te luisteren, of liever: het was feest wanneer zij binnen de burcht werden toegelaten. Dan is er nog een andere groep mensen, die op een speciale manier muziek beoefenden nl. de Meesterzangers. Met het noemen van deze zangers zijn wij beland bij de specifieke Muziekgilden. Hun werkwijze doet ons denken aan die van de Rederijkerskamers in de letterkunde. De liederen, die zij maakten, moesten voldoen aan een reeks strenge wetten, de zgn. tabulatuur. Het lied werd dus een "handwerk", de Meester een "ambachtsman". Meester werd hij, die verschillende rangen had doorlopen en dus aan de daarvoor gestelde eisen had voldaan. Het "keuren" van de gildebroeders ging met feesten gepaard, maar vanzelfsprekend was de St.Cecilia-viering, het jaarfeest van de muziekgilden, hét feest van het jaar.

Uit het voorgaande blijkt, dat de Cecilia-viering zeer oud is. De Muziekgilden vierden dit feest reeds, zodat men de tegenwoordige Cecilia-viering zou kunnen zien als een overblijfsel van het gildewezen. Daarnaast was het jaarfeest van St.Cecilia ook in gebruik bij alle anderen, die muziek beoefenden, spciaal de schoolkoren. Gezien het feit, dat men diverse verenigingen, die noch met de handel noch met de nijverheid iets te maken hadden, op het eind van de Middeleeuwen als gilden ging inrichten, kan men stellen, dat de middeleeuwse koren, die dus geen gilden waren in eigenlijke zin, zich op analoge wijze als gilden organiseerden. Nu springt ook de oorspronkelijke betekenis van de Cecilia-viering naar voren. Immers, het jaarfeest bij de gilden, dat soms wel 2 dagen duurde, was een groot evenement in het dagelijks leven van de middeleeuwer. Naast ontspanning was dit feest ook een symbool van de gilden als levensgemeenschappen. Zo werden bv. weduwen en wezen uit de goldmiddelen van

de gilden onderhouden.

Het jaarfeest versterkte de onderlinge band tussen de gildebroeders, en werkte als stimulans om in het komende jaar met nog meer ijver en godsvrucht de liturgische zang te verzorgen. Onbaatzuchtige ijver is kenmerkend voor de middeleeuwer. Door zijn diep godsdienstige mentaliteit was hem niets teveel wat betreft de opluistering van de eredienst. Ook de wereldlijke overheid bood hierin veel steun, al waren de beweegredenen hiertoe dan niet direct van een hogere orde. Typisch voor die tijd was immers de concurrentie tussen de steden, die ieder voor zich het beste koor wilden hebben. Deze wedijver kon de liturgische verzorging en later ook de ontwikkeling van de orgelbouw alleen maar ten goede komen.

Hoewel het koor van tegenwoordig in het leven van de zangers niet meer die plaats inneemt, zeker niet wat de materiële kant betreft, als een koor in de Middeleeuwen, meen ik toch dat de Cecilia-viering niets van haar oorspronkelijke betekenis heeft verloren. Immers, ook nu kan het jaarfeest de saamhorigheid en de collegialiteit bij de zangers bevorderen. Ook nu kan een Ceciliafeest stimulerend werken om in het komende jaar met nog meer ijver en godsvrucht de eredienst op te luisteren. Wat echter die ijver en godsvrucht betreft kunnen we nog wel een en ander van de middeleeuwer leren.

Wanneer men aan de Cecilia-viering van dit jaar een actuele betekenis zou willen geven, dan zou ik wensen, dat dit feest erin moge bijdragen, dat de koorzangers met vertrouwen de vernieuwingen in de liturgie tegemoet zien en ondanks allerlei onzekerheden, twijfels en onbehagen met bereidwilligheid aan die vernieuwingen willen en kunnen meewerken.....

H. Schoenmakers.

De Heer C. de Brouwer werd geboren op 4.4.1896 in Gestel, nu geannexoerd deel van Eindhoven. Nadat hij in de jaren 1916-1921 de Boxtelse lucht geproefd had, verliet hij deze plaats om in 193 in deze omgeving terug te keren. In 1943 werd hij lid van het gereorganiseerde H.Hartkoor. Op de jaarvergadering

*Str.
off.*

van 22 november 1944 werd het lid C. de Brouwer gekozen tot secretaris-penningmeester. Hij werd hiermee de opvolger van de Heer H.Lenders, die deze functie in het eerste jaar na de oprichting bekleed had.

Tot 22 november 1963 diende secr.-penn. "Cees" trouw het H.Hartkoor. Op deze datum nl. werd zijn functie, vooruitziend op het afscheid in 1964 gedeeltelijk overgenomen door de Heer A.Broeders. Nu, op 22 november 1964, verlaat hij het koor niet alleen als penningmeester, maar ook als actief lid. Hij kan terugzien op 21 mooie jaren. Zijn medezangers zullen hem blijven zien als een stille, harde werker, een voorbeeld voor allen.

Red.

Bij het afscheid van de Heer H.v.d.Laar als bestuurslid van ons koor, vinden wij het gerechtvaardigd om hier in het kort aandacht te besteden aan een "vue de vic".

De heer H.v.d.Laar zag op 15 april 1903 het eerste levenslicht te Boxtel. In 1911 werd hij lid van het toenmalige jongenskoor, dat zijn repetities hield in de bewaarschool. In 1914, het begin van de Eerste Wereldoorlog, ging hij naar de kostschool te Reusel. Na zijn kostschoolperiode werd hij in 1919 lid van het mannenkoor, dat toen onder leiding stond van Lou van Oerle. In 1943 volgde de heroprichting van het koor, dat voortaan de naam droeg van "St.Cecilia". Tijdens deze heroprichtingsvergadering werd hij gekozen tot lid van het bestuur, samen met de heer Lenders, en werd hij belast met de functie van bibliothecaris. Onder de directie van de heer Moonen en later onder de heer C.Suys begon het koor een periode van ontwikkeling, die zich tot nu toe nog steeds voortzet. Sinds 1943 heeft de heer v. d.Laar de functie van bibliothecaris behouden.

Na een vruchtbare periode van ongeveer 20 jaar is echter nu het einde aangebroken van deze taakvervulling. Vanaf deze plaats willen wij daarom de Heer H.v.d.Laar nogmaals van harte danken voor al het werk, dat hij in de loop van ongeveer 40 jaren voor ons koor heeft gedaan.

Red.

GREGORIAANS EN VERNIEUWING.

Wie van U nog de kracht kan opbrengen om niet elke avond voor het TV-toestel plaats te nemen, moet eens op dinsdagavond om 10.05 uur de radio aanzetten en luisteren naar de KRO-uitzending "De Zingende Kerk". In deze uitzending pleit Jos Lennards, Directeur van het Wardinstituut te Roermond, voor behoud van het Gregoriaans in deze dolle vernieuwingsproes. Hij stelt, dat de jonge mens best de schoonheid van het gregoriaans kan waarderen en er ook door in een devote stemming kan geraken. Hij verklaart dat alles nader en voegt de daad bij het woord door met een Schola Cantorum van zijn instituut gregoriaanse gezangen ten gehore te brengen, waarvan hij de opbouw uiteenzet.

Let wel, het is niet mijn bedoeling reclame te maken voor zijn stijl. Deze bevredigt mij nl. niet geheel. Hoewel technisch perfect uitgevoerd, is naar mijn smaak het leven eruit. Maar daar gaat het nu niet over en als U zelf eens luistert, hebt U misschien wel een heel andere mening.

Ik kan echter wel volledig instemmen met zijn doel: het gregoriaans te behouden. Reeds vanaf het eerste begin nl. is het Gregoriaans met de ontwikkeling van de liturgie in onze vorm verbonden geweest. Het is geen toevoegsel achteraf, maar vormt er een wezenlijk bestanddeel van. En daarom ook zou de liturgie-viering veel van haar bekoring verliezen, als het Gregoriaans werd uitgebannen. Nu wordt ons wel van vele kanten geruststellend toegefluis-terd, dat dit ook niet zal gebeuren, maar er gaan toch stemmen op in die richting.

Ja, en dan zijn er nog de voorstanders van een compromis. Zij willen enerzijds wel het Gregoriaans handhaven, maar anderzijds toch ook de volkstaal invoeren. En hun oplossing? Heel eenvoudig: op

het Gregoriaans nederlandse teksten schrijven. Denkt U eens in wat dat voor iets zou worden. Dat is gewoonweg niet mogelijk. Een frans lied klinkt al zo raar, als het vernederlandst is, laat staan het Gregoriaans! Want bij de vertaling hiervan zou men toch ook zeer zeker rekening moeten houden met het gewijde karakter van de tekst.

Ik kan me voorstellen, dat men bv. in Japan zeer verlangend uitziet naar invoering van de volkstaal in de liturgie. De mentaliteit van die mensen is heel anders, en het zou onrechtvaardig zijn hen onze liturgievormen op te dringen. Maar wij zijn al zo lang met "onze mis" vertrouwd, dat weglaten van een wezenlijk deel daarvan moet gaan ten koste van de inhoud. En nu laat ik dan nog de gevolgen, die deze wijziging - als ze inderdaad wordt doorgevoerd - voor de koren zou meebrengen, onbesproken. Want men kan wel met veel vuur spreken over de "gewijzigde en niet verminderde taak" der koorzangers, toch zal naar mijn overtuiging het animo sterk dalen of misschien wel helemaal verdwijnen. Want zoals de liturgie-viering nu is, heeft ze voor de zangers een aantrekkingskracht, die ze dan zal verliezen. Immers, we zingen - of moeten tenminste zingen - voor God en de gelovigen, maar dat doe je toch ook niet zonder er zelf ook plezier aan te beleven. Dit animo is een essentiële voorwaarde om het doel te bereiken. Ik kan me nl. niet indenken, dat iemand louter uit idealisme of om de "dure verplichting tegenover de kerkgemeenschap" koorzanger wordt. We moeten de realiteit niet uit het oog verliezen. En dat gebeurt naar mijn mening heden ten dage maar al te vaak, om met dure woorden en handige redeneringen van bovenaf (dat is mijn indruk) een vernieuwing door te drukken. Zo bezien, kan ik het streven van Jos Lennards zeer waarderen. We moeten het Gregoriaans - koste wat het kost - behouden en heus niet alleen voor ons.

HOE LEIT DIT HIER IN DE KOU.

Ik kan het niet nalaten de pen ter hand te nemen om mijn mening te geven over de veranderingen aangaande de liturgie. Ik wil vooropstellen, dat de huidige situatie zeker voor de geestelijkheid, maar ook voor de "beminde" gelovigen niet gemakkelijk is. Wij zitten in een fase van experimenteren, een fase die voor de erbij betrokken partijen een kwestie van geven en nemen zal zijn. De zaak is hiermee voor mij echter niet afgedaan. Ook de pater van Mijsbergen in zijn preek bij gelegenheid van de laatste hoogmisuitzending, dat het niet om gaat of de gelovigen zittend of knieënd de mis volgen, of dat de priester met zijn gezicht naar het volk staat of niet, maar dat het gaat om de waarheid, toch zijn er bijkomstigheden, die de gelovige raken. Dit kan niet anders. Je bent een gelovig mens.

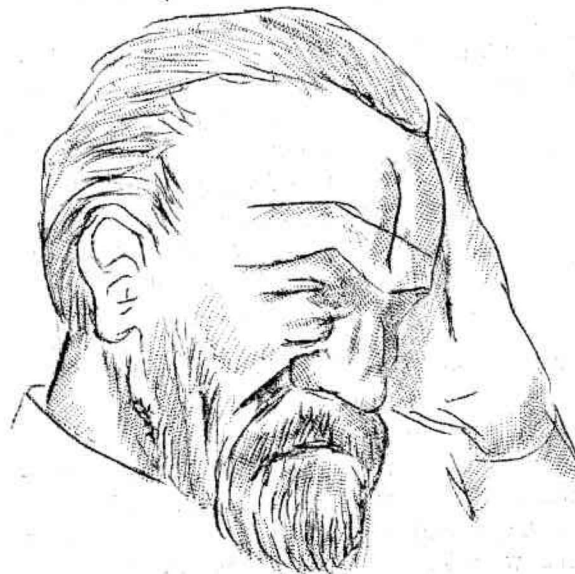
Wat zijn mijn bezwaren? Op de eerste plaats weten wij niet wat ons gegeven wordt. "Men" probeert eerst moeizaam te veranderen en roept daarna groepen van gelovigen bijeen om eventuele wensen aangaande de liturgie te vernemen. Op dit belangrijk gebied ontbreekt enig gezag. In iedere kerk, in sommige kerken in iedere mis, is de liturgie anders. Waarom niet de H.Mis zo gelaten? Niet, dat ik hem zo zou willen handhaven, maar was het niet beter geweest eerst de gelovigen te raadplegen en dan, na een gedegen studie en voorbereiding, een vernieuwing te brengen, die direct acceptabel is, die constant is, die, om een minder serieuze term te gebruiken, "uitgeprobeerd" is? Je moet wel een echte "leek" zijn, als je je niet overtuigt aan voortdurende veranderingen, ook al houdt de dan in de gaten, dat het "alleen" om de waarheid gaat. Waarom niet resoluut één verandering in het

gehele dekenaat, in het gehele diocees, in het gehele land, steunend op de pijlers methode en gezag? De plaatselijke omstandigheden zullen dan toch nog wel voor een kleine verandering zorgen. Dit is wel onvermijdelijk.

Ook de koorzang komt in deze positie te verkeren. Ik ben angstig voor wat ons boven het hoofd hangt. Je weet het niet, en dat is juist het vervelende. Moeten we misschien wachten op een "academisch" advies?

J. Ghijsens

P. J. TSJAIKOWSKY.

Peter Iljits Tsjaikowsky werd op 7 mei 1840 geboren in het tamelijk welgestelde doch niet erg muzikale gezin van een mijn-ingenieur in Wotkinsk. Zijn vader wilde, dat hij een behoorlijke baan zou krijgen, en daarom ging Peter op 10-jarige leeftijd naar een school voor rechtswetenschappen. Uit liefde voor muziek nam hij intussen pianolessen en zangonderricht.

Toen hij 19 jaar was, werd hij ambtenaar aan het Ministerie van Justitie. Dit werk kon hem echter niet boeien, en na zijn eerste buitenlandse reis verliet hij de staatsdienst en ging muziektheorie studeren

bij Nicolay Iwanovich Zarembo, die toen leraar was aan het nieuwe conservatorium van Petersburg.

Later werd hij zelf lid van de staf van dit conservatorium. Hoewel de directeur Anton Rubinstein hem dikwijls teleurstelde door zijn conservatisme, had deze zoveel oog voor zijn capaciteiten, dat diens broer, Nicolay Rubinstein, hem nog vóór zijn eind-examen, op aanraden van Anton, aanstelde als hoofd-leraar in de muziektheorie aan het conservatorium in Moskou.

In de eerste twee jaren in Moskou schreef hij zijn eerste werken, waaronder de eerste symphonie (Winterdromen), en zijn eerste opera ("De Wojwodin"), welke laatste, na een aanvankelijk succes, door hem werd vernietigd.

In 1878 gaf hij zijn leraarsbaan op, omdat deze hem steeds meer tot een kwelling werd, en maakte lange reizen naar Duitsland, Frankrijk, Engeland, Italië, Zwitserland en Noord-Amerika (1891). In die jaren ontstonden o.a. zijn vioolconcert, het Caprizio Italien en een nieuwe opera ("De maagd van Orleans"). Toen hij zijn vioolconcert gecomponeerd had, weigerde de violist, aan wie hij het werk had opgedragen, het uit te voeren. Het was Leopold Aur, die ook leraar was aan het conservatorium te Moskou. Deze adviseerde zelfs andere violisten hetzelfde te doen. Dit kwam voor een deel, omdat Tsjaikowsky's reputatie nog niet gevestigd was: vele van zijn beroemde werken moesten nog ontstaan. Dit vioolconcert koketteerde echter ook met de invloeden van de Slavische volksmuziek, waar men in de grote muzikale wereld van toen erg op neer keek. Dat werk is inderdaad een van de meest nationaal getinte stukken, dat juist echter door deze Slavische invloeden, en door de virtuositeit, waarmee het gespeeld moet worden, zo boeiend is. Ik vind het persoonlijk een van zijn mooiste werken.

Ook het beroemde eerste pianoconcert, dat in 1878 ontstond en aan Nicolay Rubinstein werd opgedragen, werd geweigerd. Von Bülow accepteerde het echter wel en gaf de eerste opvoering ervan in Boston. In 1889 werd het omgewerkt.

Ondanks de aanvankelijke miskennen van sommige van zijn werken toonde het leven van Tsjaikowsky een gestadige groei van erkenning.

Zijn werk werd vaak geïnspireerd door bepaalde gebeurtenissen in zijn leven. Geschokt door de dood van Nicolay Rubinstein in 1882, componeerde hij het meesterwerk van zijn kamermuziek, het elegische pianotrio op. 50. Toch kwam het elegische en tragische van zijn muziek veelal voort uit zijn neerslachtigheid door vermeende onproductiviteit, zijn eerzucht en mensenschuwheid. Reeds in zijn vroege jaren leed hij aan geestelijke inzinkingen en buien van buitengewoon pessimisme. Hij was abnormaal neurotisch en scheen daardoor alleen gelukkig te zijn als hij onder hoge druk werkte. Na een ongelukkig huwelijk met een leerlinge, Antoine Iwanowna Milchoekow, dat slechts enkele weken stand hield, trad een andere vrouw in zijn leven. Uit belangstelling voor zijn werk deed de rijke Nadesja von Meck hem een jaargeld toekomen, om in zijn levensonderhoud te voorzien, echter onder voorwaarde, dat zij met elkaar slechts per brief in contact zouden blijven. Van deze diepe vriendschap getuigen dan ook vele brieven. Onder invloed hiervan schreef Tsjaikowsky verscheidene werken. Hij droeg aan haar zijn vierde symphonie op. Het was voor hem een diepe slag toen zij plotseling en onverwacht het contact met hem verbrak: het bevorderde zijn neiging tot neerslachtigheid.

In 1893 werd hij Doctor h.c. aan de universiteit van Cambridge. In datzelfde jaar, enkele dagen

de première van zijn laatste symphonie, die weinig enthousiast ontvangen werd, maakte hij een einde aan zijn leven door zich met cholera te besmetten.

Een andere genre muziek, dat hij schreef, was zijn balletmuziek, die deels in Rusland, deels tijdens zijn reizen in Italië ontstond. Slechts met tegenzin was Tsjaikowsky aan de compositie van de "Notenkraker" begonnen. Hij probeerde dit werk zo snel mogelijk klaar te krijgen, naar hij zelf zei, omdat het hem eerder tot een last dan tot een lust was. Toch deed hij werkelijk zijn best om er iets moois van te maken, al had hij er zelf geen verachtingen van. Hij kon niet weten, dat deze balletmuziek eenmaal tot de meest populaire werken zou behoren. Merkwaardig is, dat de "Notenkraker" die in 1892 klaar kwam, niet lang voor zijn dood, een van de luchtigste en vrolijkste stukken is geworden. Zeer zeker droeg het ertoe bij de onsterfelijkheid van zijn roem te verzekeren.

T. v. Uden

WAARDE NOTEN.....

Zondag jl. hebt U allen van onze secretaris de brief van de St. Gregoriusvereniging in de hand gekregen. En U hebt deze brief ook allen gelezen, dat veronderstel ik tenminste. Maar hebt ze ook goed gelezen? Ik heb dit zelf wel geprobeerd en daarbij ontdekte ik enkele punten, die me niet helemaal bevielen. Deze opmerkingen wil ik U puntsgewijs voorleggen. In de brief wordt gesuggereerd, dat de vernieuwing voortkomt uit de wil van het volk. Met de hand op het hart durf ik te beweren, dat deze voorstelling volstrekt onjuist is. Waarvandaan

dan immers de kritiek? De hele vernieuwingsgedachte gaat uit van een beperkt aantal voorvechters en wordt eenvoudig van bovenaf aan de gelovigen opgelegd. En als U dit niet gelooft, dan moet U Uw oor maar eens te luisteren leggen.

2. Op de 2e plaats rijst er bij mij bezwaar tegen de zinsnede, dat "het niet in geringe mate zal afhangen van de koorzangers zelf, welke richting de vernieuwing zal inslaan". Ook dit is naar mijn mening onjuist. De richting, welke de vernieuwing ingaat, is nl. al in het begin van de brief uiteengezet en wordt ook op het eind ervan nog aangehaald. Zo is al bepaald. De Bisschop kan toch immers moeilijk de voorstellen, die het Liturgisch Centrum - volgens zijn opdracht in deze geest werkend - doet, naast zich neerleggen (regel 14 en 15). Wel zal het mede van onze medewerking afhangen of de verandering in die zin "succes" zal hebben. Maar dat is wat anders.
3. In de laatste alinea van de voorzijde staat verder te lezen, dat men gekomen is tot een "gezamenlijk initiatief". Dat is dus blijkbaar een initiatief van de 2 besturen (van Liturgisch Centrum en Diocesane St. Gregoriusvereniging). Er is helemaal geen overleg gepleegd met de leden van die vereniging of met de besturen van de parochiële kerkkoren. Toch betitelt men het als een gezamenlijk initiatief (van bovenaf dan). Nu begrijp ik wel, dat men doelt op een initiatief van beide organen, maar het feitelijke gevolg blijft hetzelfde: zij nemen een initiatief en wij als kerkzangers mogen het uitproberen zonder er van tevoren in gekend te zijn. Hard gezegd: wij mogen meedansen. We kunnen dan achteraf wel onze mening zeggen, maar in de brief zelf wordt al gesteld, dat de vernieuwing (regel 14: in deze geest: want Mgr. Bekkers zal toch niet los van het Concilie een eigen koers gaan varen) onherroepelijk is bekrachtigd (r. 26).

Die discussie zal dus wel een wassen neus zijn.

4. Het 4e en laatste punt ligt mij zwaar op de maag. Leest U nl. op de achterzijde van de brief regel 9 nog eens goed over. Daarin staat, dat "een lid van het Liturgisch Centrum een voordracht zal houden over het waarom en hoe van de liturgie-vernieuwing." Vooral dat hoe benauwt mij. "Hoe" de liturgie-vernieuwing zal zijn, is dus blijkbaar al een uitgemaakte zaak. En nu is het zonderlinge, dat wij t.a.v. deze kwestie nog altijd 3 van de 4 gespreksavonden tegoed hebben. En pas in het 4e gesprek zou de mogelijkheid geboden worden tot het doen van wensen en suggesties. Waarom zouden we die 3 resterende gespreksavonden dan nog houden? Misschien om achteraf nog meer te gaan veranderen en vernieuwen? Ik weet het niet, maar de zin daarvan ontgaat me momenteel geheel.

U zult na het lezen van deze woorden misschien wel de indruk gekregen hebben, dat ik een fervent tegenstander van liturgie-vernieuwing ben. Dat is niet juist en dat heb ik U ook niet willen doen voorkomen. Maar mijn opvatting is nu eenmaal: waarom wachten we niet tot er concrete richtlijnen zijn? Waarom moet er nu op stel en sprong verandert worden, en dan nog overal anders? Het probleem is nog lang niet uitgepraat, maar toch worden er nu al overal andere wegen ingeslagen.

Maar ik ben me ervan bewust tot nu toe louter negatief te zijn geweest. En alleen met afbrekende kritiek komen we ook niet verder. Wat kunnen we dus positief doen?

We moeten natuurlijk minstens proberen het standpunt van de beide besturen te begrijpen, ook al is hun handelwijze radicaal fout. We zouden hen ook vóór de aangekondigde liturgie-viering voor de koorzangers onze kritiek en twijfel kenbaar kunnen

maken. En nu men toch geheel wil vernieuwen, zou men er m.i. ook beter aan doen hedendaagse musici opdracht te geven tot het componeren van bv. Kerst- en Paasliederen, dan oude psalmen te vertalen en om te zetten. Want die laatste aanpassing zal nog veel moeilijker zijn. Als wij dan tenslotte zelf aan een aanvaardbare oplossing meewerken door met zorg geformuleerde suggesties toe te voegen aan de goede voorstellen van Liturgisch Centrum en Diocesane St.Gregoriusvereniging, dan zullen we echt gezamenlijk kunnen komen tot een meer verantwoorde en ook met meer belangstelling gevolgde vernieuwing. Zolang van bovenaf alles wordt geregeld, kan een vernieuwing - hoe pienter ook uitgedacht - geen woerslag hebben op de gelovigen.

Misschien ben ik wel te conservatief of te eigenwijs om de huidige omschakeling te kunnen volgen. Maar ik wil er wel mijn best voor doen. Hopenlijk neemt het bestuur van de Diocesane St.Gregoriusvereniging hier al genoeg mee en mag ik mijn kritiek voorlopig nog handhaven.

W.Sep

WIST U DAT.....

- het jongenskoor 50 jaar geleden voetbalde op de plaats, waar nu de Landbouwschool staat.
- de eerste koorreis naar Königswinter voerde met de trein.
- de Cecilia-viering een hele dag duurde.
- hierbij menige liters bier in het keelgat der zangers verdwenen.
- men daardoor steeds "beter" ging zingen.
- het koor een bedelende broeder met een mooie stem in zijn midden heeft gehad.
- deze broeder uitgenodigd werd om op Cecilia-

avond op te treden en aldus voor zijn congregatie te "bedelen".

- de bijeenkomst verstoord werd door een inval van de politie.

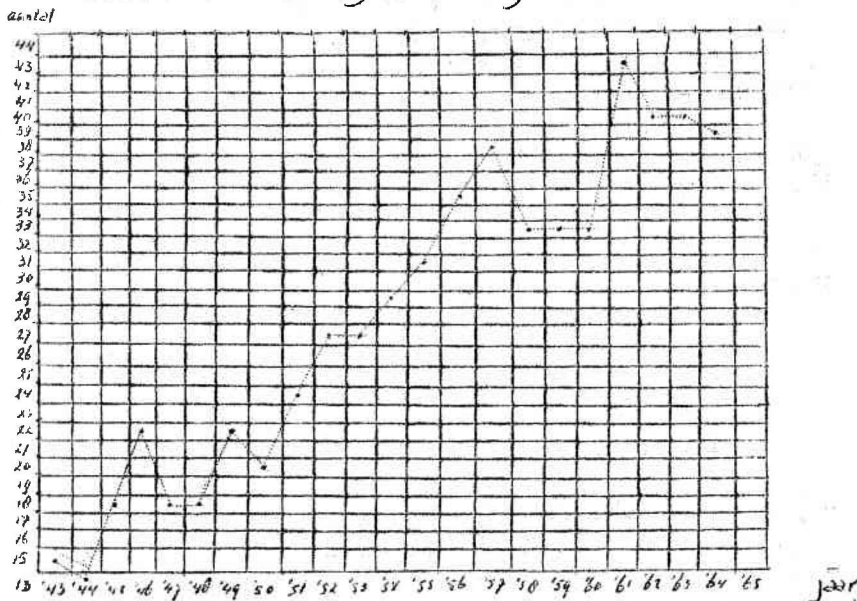
- de "Sinterklaas" werd opgepakt en als oplichter in de gevangenis werd gezet.

= het wel eens gebeurde, dat 4 mensen de solomis van Von Mitteren zongen.

- dit de goede oude tijd was.

LEDENTAL VAN 1943 TOT 1964

N.B. Vanaf deze plaats willen wij een hartelijke groet richten aan Hans Kerremans. Hans, wij wensen je een spoedig herstel en hopen je weer gauw op het koor terug te zien.

PROGRAMMA VAN HET H.HARTKOOR VAN 22 nov. '64 - 28 febr. '65

Zondag 22 nov. '64 XXVII zondag na Pinksteren.
 Hoogmis: Missa in hon. S.Fran-
 cisci J.Hilber
 Orgel: concerto in b kl.
 J.Walther
 Tijdens deze hoogmis zullen 17 jongens geïnstalleerd worden als lid van het jongenskoor "Cantasona".

Zondag 29 nov. '64 Ie zondag van de Advent.
 Hoogmis: Volkszang (groep B)

Zondag 6 dec. '64 IIe zondag van de Advent.
 Hoogmis: Volkszang (groep A)

Zondag 13 dec. '64 IIIe zondag van de Advent.
 Hoogmis: Missa Toni Deuteri
 M.Dijker
 Orgel: improvisatie over Greg. motieven

Zondag 20 dec. '64 Hoogmis: Volkszang (groep B)
 4.30 uur: Kerstconcert in de Ned.Hervormde Kerk te 's Hertogenbosch (progr. wordt nader bekend gemaakt)

Vrijdag 25 dec. '64 Eerste Kerstdag.
 Vóór de nachtmis om 11.40 uur zullen enkele kerstliederen worden uitgevoerd:

- 1 Nu sijt wellecome Toebosch
- 2 Een seraphijnse tonghe Vermulst
- 3 In 't steedetje Toebosch
- 4 Zeg eens herder Vermulst
- 5 Wij komen tesamen (volkszang)

12 uur: nachtmis Missa Pontificalis L. Perosi
Orgel: Noel Daquin
Tijdens het communiceren:
1 Hoe leit dit kindeke
2 Kinder swijght
3 Komt, verwondert u hier mensen

5 uur: nachtmis Missa Pontificalis L. Perosi
Orgel: Noel Daquin

10 uur: Plechtige Hoogmis:
Puer natus est
Deze hoogmis zal door KRO en
Wereldomroep worden uitgezonden.
Hoogmis: Messe en sol minour

M.A. Charpentier
Organist: Dr. M. Pirenne pr.
Na de mis: Nu sijt wellecome
Toebosch
Orgel: Offertoire sur les
grands jeux de Grigny

3 uur: Plechtig Lof
Dies sanctificavit Palestrina
Alma Redemptoris Suriano
Maria die soude Toebosch
Tantum Ergo da Vittoria
De herdertjes lagen (volkszang)
Orgel: Thema con variazione per
la notte di natale
M. Monnikendam

Zaterdag 26 dec. '64 2e Kerstdag.

Hoogmis: Missa Brevis Gabrieli
Orgel: Koraal "Ons is geboren"
Flor Pecters

Zondag 27 dec. '64 Hoogmis: Missa Sine Nomine Palestr.
Orgel: Koraal "Nun kommt der Heiland"
Buxtehude

Donderdag 31 dec. '64 Oudejaarsavondlof. 7 uur.
Dies sanctificavit Palestrina
Alma Redemptoris Suriano
Hodie nobis Nanini
Tantum Ergo Andriessen
Er is een roos ontsprongen
(volkszang)

Vrijdag 1 jan. '65 Nieuwjaarsdag.
Hoogmis: Missa Diatonica
Andriessen
Orgel: prélude en fuga in e kl.
Bach

Zondag 3 jan. '65 Hoogmis: Volkszang (groep A)
Orgel: Daquin

Woensdag 6 jan. '65 Driekoningen.
7.15 uur Pl. Avondmis
Volkszang (groep B)
Orgel: improvisatie over het
greg. motief Ecce advenit

Zondag 10 jan. '65 Ie zondag na Driekoningen.
Hoogmis: Missa Misericordia
Cl. non Papa
Orgel: prélude en fuga Es gr.
Bach

Zondag 17 jan. '65 IIe zondag na Driekoningen.
Hoogmis: Volkszang (groep B)
Orgel: concert in Bes gr.
Händel

Zondag 24 jan. '65 IIIe zondag na Driekoningen.
Hoogmis: Missa Quand'io Penso
O. di Lasso
Orgel: Premier Choral Andriessen

Zondag 31 jan. '65 IVE zondag na Driekoningen.
 Hoogmis: Missa in hon. S. Greg.
 Barbadici Perosi
 Orgel: Ricercare A. de Klerk

Zondag 7 febr. '65 Ve zondag na Driekoningen.
 Hoogmis: Volkszang (groep A)
 Orgel: Trio Sonate nr. 1 Bach

Zondag 14 febr. '65 Septuagesima.
 Hoogmis: Missa in hon. Car. Borr.
 Alb. Jenny
 Orgel: prélude en fuga in E gr.
 Lübeck

Zondag 21 febr. '65 Sexagesima.
 Hoogmis: Volkszang (groep B)
 Orgel: Choral "Jesu meine
 Freude" Bach

Zondag 28 febr. '65 Quinquagesima.
 Hoogmis: Missa in hon. S.
 Francisci J. Hilber
 Orgel: Toccata Sweelinck

PERSONALIA.

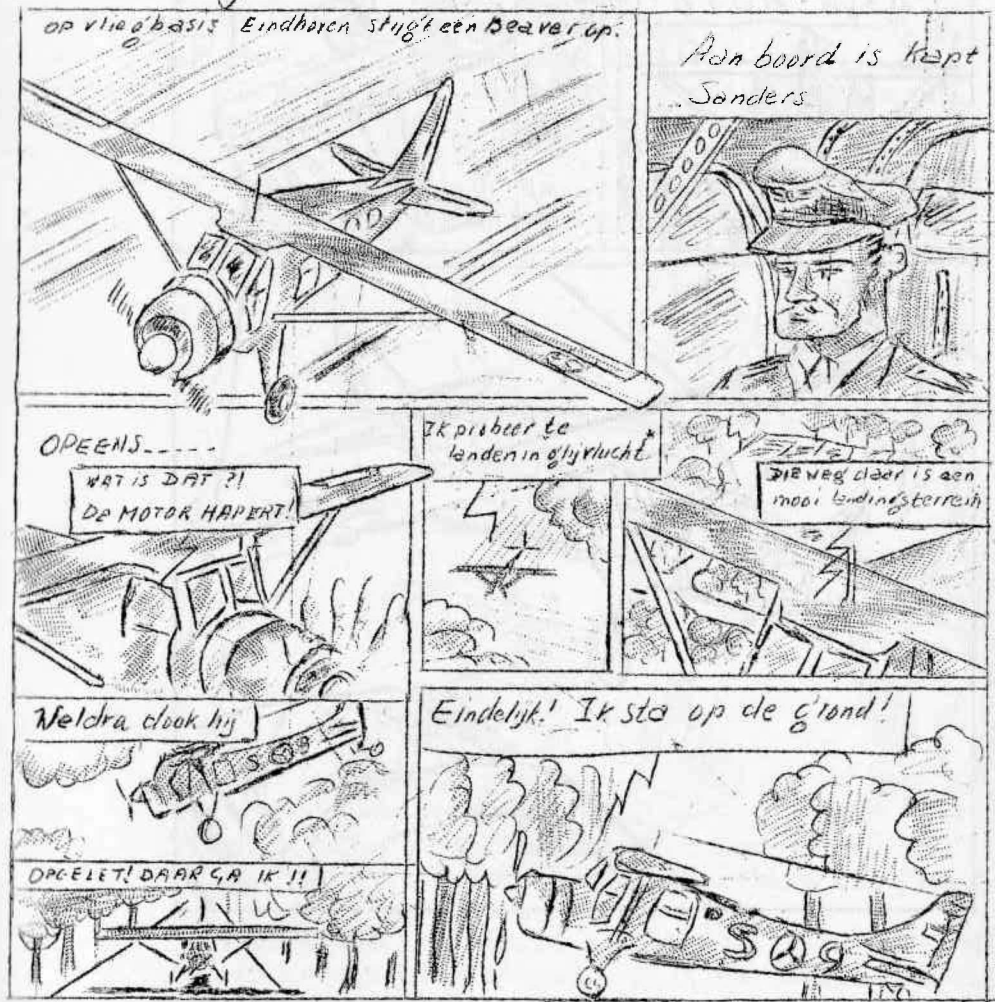
Wij wensden alle leden, die in de komende 3 maanden hun verjaardag hopen te vieren, reeds nu van harte geluk. Nog vele jaren.

A.v.Uden	19-12	N.Boons	5-2
J.Pelix	26-12	M.Habraken	7-2
G.Koelink sr.	31-12	Ir.P.v.d.Breemer	8-2
G.Koelink jr.	12-1	P.Koelink	14-2
A.Broeders	12-1	P.Kerremans	18-2
J.v.d.Zanden	29-1	J.Smits	19-2
Zoecrew.	Heer Pastoor P.v.Mulukom	2-2	

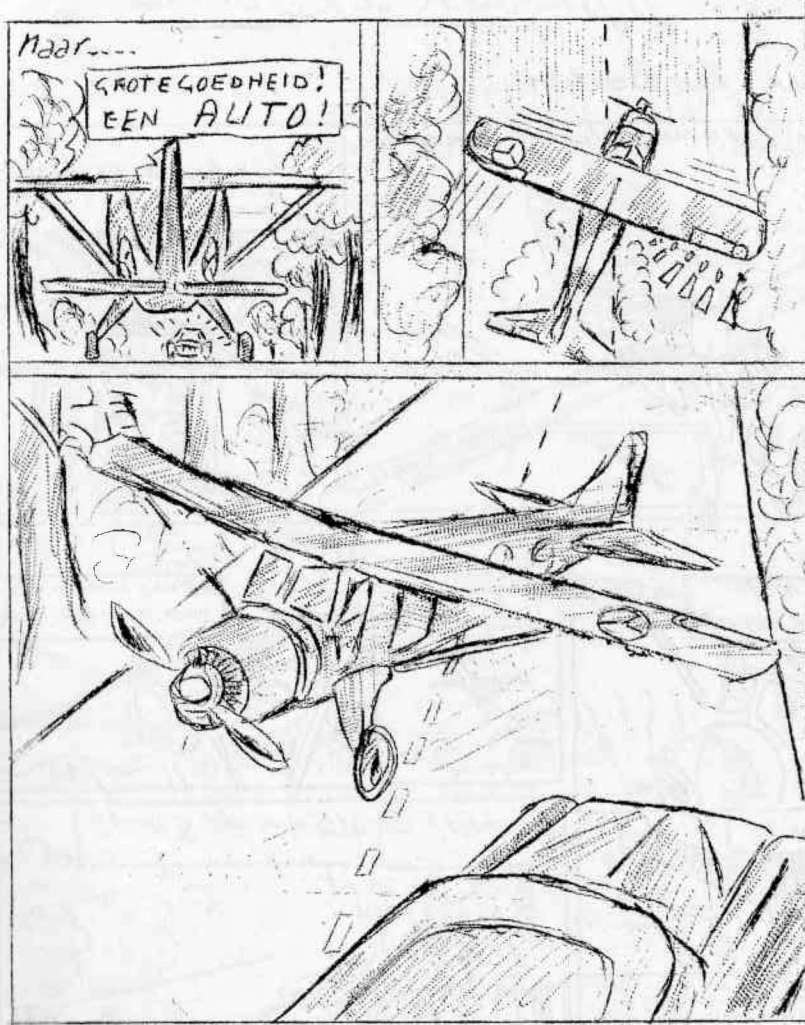
Vanaf deze plaats willen wij tevens de Heer en Mevrouw Wanders gelukwensen met de geboorte van hun kind.

o o h
 Cantata Sonata

verhaal door Jan Barten

* Vliegen zonder motor

Wontt vervolgd

WEET JE VEEL?

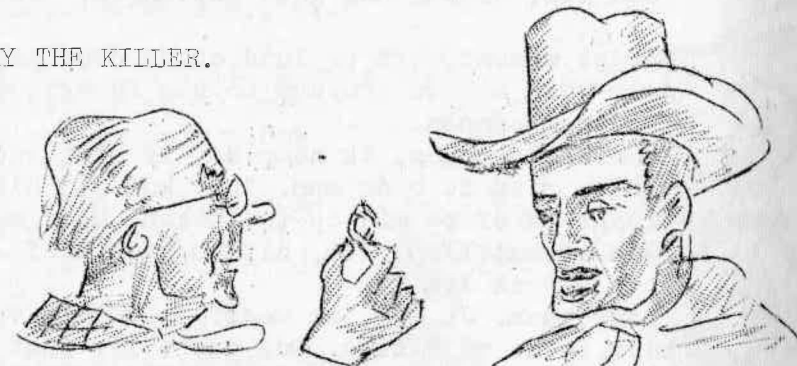
JA? VUL DAN DEZE VRAGEN IN.

1. Welke bloem kan niet groeien?
2. Welke bel rinkelt niet?
3. Wie is vlugger dan een vlieg?
4. Wie is vlugger dan een leeuw?
5. Hoeveel koestaarten zijn er nodig tot aan de zon?
6. Wie houdt altijd het laatste woord?
7. Welke steen heeft twee stemmen?
8. Waarmee begint de dag en houdt de avond op?
9. Waarom steekt een kuiken de weg over?
10. Met welke naald kan men niet naaien of breien?

Denk eens heel goed na en zoek de oplossing.
 Wie alle antwoorden goed heeft, krijgt een prijs.

E. Meijs.

PINKY THE KILLER.

De ring, die de twee mannen gevonden hadden in plaats van de vermiste brief, was een kostbare zegelring met een vreemd figuurtje erin gegraveerd. "Het lijkt wel een soort konteken", zei Blaker, die de ring aandachtig bekeek. "Kijk, er staat een cijfer op, een twee." "Weet je wat ik denk?", zei Tim. "Die man was bepaald

op zoek naar die brief van jou. Maar omdat ik zo snel hier was, werd hij in zijn werk gestoord en in zijn haast om weg te komen heeft hij natuurlijk zijn ring verloren. Waar kwam die brief eigenlijk vandaan?"

"Ik heb de afzender niet gezien, dus ik heb geen idee."

"Prachtig, daar schieten we een heel eind mee op", merkte Tim ironisch op. "Het enige houvast, dat we op het ogenblik hebben, is dus die ring. Maar wat hebben we eraan?"

"Volgens mij heeft die ring en dat nummer erop een bepaalde betekenis. Zou het bijvoorbeeld niet kunnen zijn, dat de persoon, die mij bezocht heeft, deel uitmaakt van een bepaalde groep, waarvan de leden kenbaar zijn aan zo'n ring?"

"Dan zal die man zeer zeker proberen om de ring terug te krijgen", zei Tim. "Reken maar op een nieuw bezoek op korte termijn."

"Nou Tim, ik zal hem goed ontvangen," zei Blaker.

Op dat moment werd er luid op de deur geklopt; de deur werd meteen geopend en een forsgebouwde jongeman trad binnen.

"Goeiedag samen, ik hoop dat ik niet stoer."

"Jef", riep de oude man. "Hoe kom jij hier? En wat brengt je ertoe mij op te zoeken? Maar mag ik je even voorstellen? Tim, dit is mijn neef Jef Murdoc. Jef, dit is Tim."

"Aangenaam. Ja oom, ik moest toevallig voor zaken hier in de stad zijn. Dus dacht ik, laat ik even bij Oom Tom binnenvallen," zei Jef. "Maar wat is er eigenlijk met Uw hoofd gebeurd? Hebt U een trap van een paard gehad of zoiets?"

In korte trekken schetste Blaker de gebeurtenissen van de vorige dag.

"Tjee", zei Jef peinzend, "da's niet zo'n beste

zaak. Wat zou daar achter kunnen zitten?"

"Ik wot het niet, Jef, maar ik ben van plan om het even te vergeten en een lekker hapje te gaan eten bij Li Ong, in de Hoofdstraat. Gaan jullie mee?"

"Nee, ik ga nu direct naar huis", zei Tim, "ik vraag me af..... Maar dat vertel ik wel als ik zekerheid heb. Tot kijk."

Hij stond op en even later hoorden de beide anderen hem wegrijden.

"Kom Jef, ik heb trek", zei Blaker.

Oom en neef stapten naar buiten en stegen in het zadel.

"Vertel eens, Jef, hoe gaat het met je vader?"

"Nou, op het ogenblik gaat het wel weer. Hij mag voorlopig geen zwaar werk doen; vandaar dat ik deze lange rit gemaakt heb. Het was voor hem veel te vermoeiend geweest. Ik heb zojuist een partij Herefords verkocht. Prachtbeesten; en ze brengen aardig wat op. Volgende week moeten ze naar Fort Wake gebracht worden. We hebben....."

Pang, pang. Met een wilde sprong wipte het paard van Jef zijn berijder op de grond.

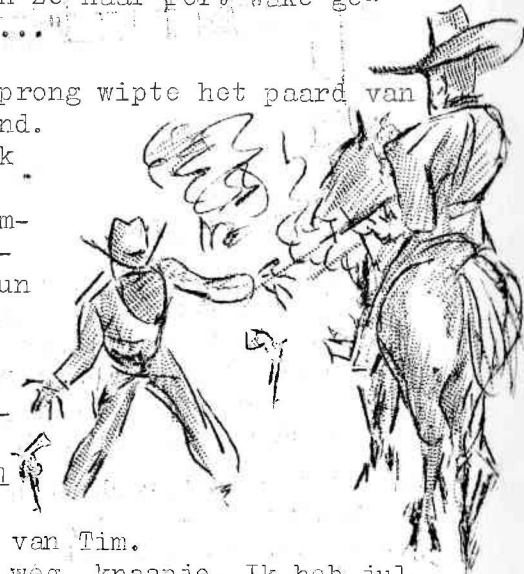
Vanuit het struikgewas klonk een scherpe stem.

"Afstappen, ouwe. Handjes omhoog, anders gebeuren er ongelukken. Pete, maak even hun zakken leeg."

Er stapten twee gemaskerde mannen uit het struikgewas. Een van de twee had twee revolver's schietklaar in zijn handen. De ander stapte snel op beide mannen af.

Op dat moment klonk de stem van Tim.

"Gooi die schietijzers maar weg, knaapje. Ik heb jul-

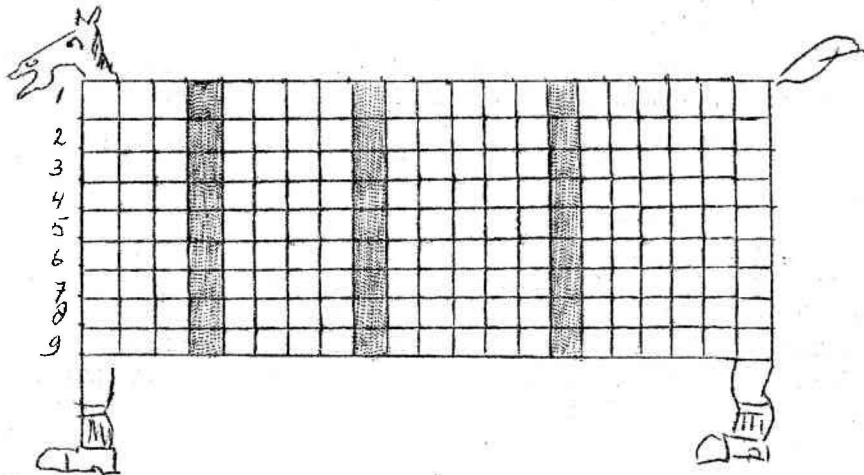

lie onder schot."

De man met de revolvers dook in elkaar en richtte bliksemsnel zijn revolvers..... maar met een schreeuw liet hij ze beide vallen.

(wordt vervolgd)

PUZZEL JE WEER MEE?

GROEIENDE WOORDEN.

Het is de bedoeling, dat het woord telkens met één letter aangroeit, maar de volgorde van de letters is verschillend.

Als je de woorden goed invult, zie je uit de eerste letters van de laatste woorden de naam van een land komen. Doe je best.

1. rivier in Utrecht - huishoudelijk artikel - werkwoord - beroep.
2. deel van een tenniswedstrijd - hemellichaam - vis - Noord-Ierland.

3. hoofd - kachelgereedschap - sluitingsmiddel voor kleren - het inkopen.
4. gekke man - oppervlaktematen - lage bosplant - lopen van een paard.
5. voertuig - wandeloord - zeerover - barbier.
6. bloeiwijze - vervelend - tap - geweldige storm.
7. hert - maal - omdraaien - langer maken.
8. gymnastiektoestel - zin - krachtig - vogel.
9. persoon - zo zij het - vensters - plaats in midden-Nederland.

F. Barten.

PERSONALIA.

Verjaardagen van jongens, die de komende 3 maanden jarig zijn.

Jan van Gils	2-12	Ad v.d. Langenberg	1-2
Fons van Heesch	13-1	Jan van Daal	1-2
Peter Kruijsen	29-1	Fr. v.d. Brandt	17-2
Theo v.d. Aker	20-1	Harm van Daal	8-2
Jan Barten	11-1	Frans Pennings	13-2
Win Versantvoort	21-1	Maarten Koelink	4-2
		Wim Clemens	10-2

Wij wensen jullie nu al van harte proficiat.

Vandaag is het een grote dag voor jullie, jongens. "Cantasona" is uitgebreid met liefst 17 nieuwe zangers. We hopen, dat deze jongens flink hun best zullen doen om de eer van Cantasona hoog te houden. Nieuwe zangertjes, laat zien wat je waard bent, komt op tijd op de repetitie en zet je beste beentje voor.

Op de volgende bladzijde kun je de namen van de nieuwe zangertjes lezen.

Marcel van As
 Tommie Baars
 Jeroen van Baren
 Jos van Berkel
 Wim Clemens
 Henk van Gils
 Marcel v.d. Langenberg
 Gijsbert van Nunen
 Frans Pijnenburg
 Richard Raayman
 Paul Schuurmans
 Jan van de Ven
 Jan Vervoort
 Robbert Voets
 Adrie de Vroom
 Pieter de Vroom
 Jan van de Wiel

UITSLAG PUZZEL VORIGE AFLEVERING.

De goede oplossing van de puzzel was:

Rotterdam en Staphorst

Maar twee jongens (en geen enkele heer) hebben deze oplossing gevonden. Het zijn Frans Barten en Evert Meijs. Goed zo, jongens.

De prijzen worden nog aan jullie toegestuurd.

Hopenlijk zijn er deze keer meer jongens, die een goede oplossing insturen.

Als je die gevonden hebt, kun je ze in een gesloten enveloppe in de kopie-bus op het koor stoppen.

Veel succes.

INHOUD:

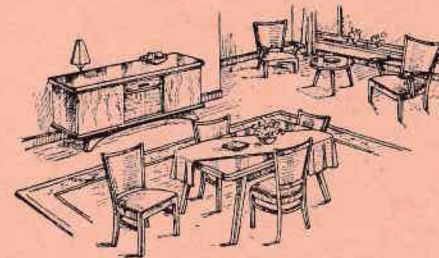
- Van de redactie.....	pag. 1
- Voorwoord Z.E.H.Pastoor	pag. 2
- Bij een afscheid	pag. 3
- Het ontstaan en de betekenis van de Cecilia-viering	pag. 4
- Cees de Brouwer	pag. 10
- Harry van de Laar	pag. 11
- Gregoriaans en vernieuwing	pag. 12
- Hoe leit dit...hier in de kou	pag. 14
- P.J.Tsjaikowsky	pag. 15
- Harde noten....	pag. 18
- Wist U dat.....	pag. 21
- Programma	pag. 23
- Personalia	pag. 26
- Stripverhaal	pag. 27
- Weet je veel?	pag. 29
- Pinky the Killer	pag. 29
- Puzzel je mee?	pag. 32
- Personalia	pag. 33
- Uitslag puzzel vorige aflevering	pag. 34

Goossens Brood HET BESTE!

VOOR AL UW ARTIKELEN
BETREFFENDE

Woninginrichting

SLAAGT U BETER BIJ

Jan Nouwens

BREUKELSESTRAAT 59 - BOXTEL
TELEFOON 23 18

F. P. v. Langen

JUWELIER - HORLOGER - OPTICIËN

HET ADRES VOOR:

- SIERADEN IN GOUD OF ZILVER
- KETUM PLEET
- UURWERKEN
- UURWERK REPARATIES
- BRILLEN (speciale afdeling)

Stationstraat 62

H. J. M. DE BROUWER

BOXTEL - HET SCHILD 22
TELEFOON (04106) 3279

BOOMKWEKERIJ
TUINARCHITECTUUR

- Coniteren - Sierheesters - Laanbomen
- Haagplantsoen en vaste planten

Het adres voor aanleg en onderhoud van tuinen!

Huishoudelijk

Parfumerieën

Eenieder weet 't
Van Kol heeft 't

!

'T HUIS VOOR UW GESCHENKEN

Lederwaren

TEXTIEL

Sola